

BZDYR (1) *sb m*

G sg bzdyra.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: głupstwo, drobnostka: Ták ci chełpliwi bywáią/ Co o sobie powiedáią: Złote gory obiecúią/ Sámi bzdyrá potrzebúią [homines iactabundi cum magna profitentur, tunc vel maxime in minimis redarguntur, Chrzanowski: Bajki Ezopa BPP nr 55]. BierEz L4v.

KN